

Frøyanes spøkir enn: Umhugsar nú at fáa tingið at steðga mannagongdini:

Rættast at taka loyvið aftur hóast vágamenn skulu hava endurgjald

– Tað er betri, at fiskiloyvið til Frøyanes verður tikið aftur og vágamenn fáa endurgjald aftur fyrri. Tí heldur hendan gongdin fram, verður skaðin óbótaligur, sigur Vilhelm Johannesen, sum kannar møguleikan at leggja uppskot fyrri tingið

ÁKI BERTHOLDSEN

Tað er ikki vist, at málið um nýggja línubátin til Vágamenn, Frøyanes, er liðugt enn.

Mátin, sum landsstýrið hevur givið vágamonnum fiskiloyvið til nýggja bátin uppá, hevur vakt so miklan ans, at fyribils hevur Jørgen Niclasen, fiskimálaráðharri, fingið tveir skrivligir fyrispurningar um málið.

Men í tinginum mikudagin fekk hann so ein munnligan fyrispurning afturat.

Og harafturat er sakførarin hjá Meginfelag útróðrarmanna farin at kanna, um lógin um vinnuligan fiskiskap er brotin í hesum føri.

Uppskot fyrri tingið

Men tað er ikki vist, at

Frøyanes hevur fingið sinnini uppá kók, bæði í føroyskari fiskivinnu og í politikki. Fyribils eru tveir skrivligir og ein munnligur fyrispurningur reistir í tinginum. Men harafturat er sakførarin hjá Meginfelag útróðrarmanna farin at kanna málið. Og nú kanna Vilhelm Johannesen møguleikan at leggja uppskot fyrri tingið um at steðga hesi mannagongd

málið er liðugt við hesum.

Tí nú sigur Vilhelm Johannesen, at hann umhugsar at leggja eitt beinleiðis uppskot fyrri tingið um at steðga hesi mannagongdini.

Tað, sum serliga hevur elvt til so stóra misnøgd, er, at landsstýrið hevur skrivað fiskiloyvið hjá Frøyanes soleiðis saman, at hann er endaður í bólkinum hjá útróðrabátum yvir 40 tons, hóast hann skuldi verið í bólki saman við línubátum yvir 110 tons.

Vilhelm Johannesen sig-

ur, at hetta er ein sera hættilig gongd.

– Sleppestur hetta at halda fram, fer tað fullkomiliga at taka støðið undan lóginu um vinnuligan fiskiskap, har eitt endamál nettupp var at hava skott ímillum bólkarnar fyrri at tryggja øllum reidskapum og øllum bátasløgum livilíkindi.

– Somuleiðis fer tað at beina fyrri útróðrinum um so stórir bátar verða trokaðir inn á útróðrarflotan.

Fyrri at fáa fiskiloyvi til Frøyanes, hava vágamenn

keypt triggjar bátar úr flotanum, Mai, Miðving og Óðin.

Men Frøyanes er ein nýmótans frystilínubátur, sum fiskar alt samdøgurið, og mett verður, at nýggi báturin hevur nógv størri fiskiorku enn allir hinir triggjar tilsamans.

– Serliga stór verður fiskiorkan hjá Frøyanes afturimóti hinum bátunum, tá ið hugsað verður um, at teir triggjar bátarnir hava ikki verið ríknir serliga effektivt

– Og tá lítið og onki við línu

sigur Vilhelm Johannesen.

– Tí fer Frøyanes at økja munandi um trýstið á fiskastovnarnar, leggur hann afturat.

Vilhelm Johannesen sigur, at hann tí fer at kanna møguleikarnar fyrri at leggja uppskot fyrri tingið um at steðga hesi mannagongd.

Hann fer eisini at kanna, hvørjar broytingar eru neyðugar at gera í lóginu fyrri at steðga hesum.

Hann sigur, at hetta mál hevur víst, at tað er neyðugt at broyta lóginu um vinnu-

ligan fiskiskap, so at henda mannagongd verður steðgað.

Og hann heldur, at tað er neyðugt, at henda mannagongd verður steðgað beinavegin, áðrenn Frøyanes er komin í flotan.

Vilhelm Johannesen heldur, at avleiðingarnar av hesum verða so óbótaliga, at tað er betri í longdini at taka fiskiloyvið til Frøyanes aftur, hóast landskassin so kemur undir endurgjald til vágamenn.

Vilhelm Johannesen sigur, at tað, sum hevur gjørt, at hann nú kannar møguleikan at leggja uppskot fyrri tingið, var serliga umrøðan á tingi í gjár, tá ið Jørgen Niclasen svaraði einum munnligum spurningi frá Heini O. Heinesen, formanni í vinnunevndini um innflutningsloyvið til Frøyanes.

– Tá skilti eg formannin í vinnunevndini soleiðis, at hann beinleiðis heitti á meg um at leggja uppskot fyrri tingið.

– Og hann hevur eisini givið mær tilsøgn um at taka undir við einum uppskotti, um at steðga hesi mannagongd, um eg leggi tað fyrri tingið.

Vilhelm Johannesen leggur stóran dent á, at hetta er ikki ikki vent ímóti teimum, sum hava biðið um innflutningsloyvi til Frøyanes.

Men hann harmast um, at landsstýrið er komið teimum í hesa syndarlugu klemmunu við síni óvanliga klombrutu víðgerð av hesum málinum.

Form. í vinnunevndini: Hetta má steðgast alt fyrri eitt:

Tað er alt ov leingi at biða í tvær vikur

Er uppskotið hjá Vilhelm Johannesen skilagott, atkvøði eg fyrri, sigur Heini O. Heinesen

ÁKI BERTHOLDSEN

– Hetta má steðgast í stundini. Tí er tað neyðugt, at lógin um vinnuligan fiskiskap verður lögð fyrri tingið beinavegin.

Heini O. Heinesen, for-

maður í vinnunevndini hjá lögtinginum sigur, at hesin mátin, sum Landsstýrið hevur víðgjørt málið um Frøyanes uppá, má steðgast í stundini.

Hann helt tí, at tað var rimiligt, at landstýrismaðurin í fiskivinnumálum legði lóginu um vinnuligan fiskiskap fyrri tingið beinavegin, so at tað bar til at broyta hana.

Men ger landsstýrismaðurin ikki tað, skuldi onkur annar gjørt tað.

Eisini Heini O. Heinesen heldur, at fiskiloyvið til Frøyanes eigur at verða

tikið aftur.

– Tí kemur fyrst ein bátur í flotan uppá henda mátan, eru 20 komnir, áðrenn vit vita av.

– Og so er alt grundarlagið tikið undan bæði fiskidagaskipan og útróðrinum, og tað verður ein vanlukka fyrri nógv pláss í landinum.

Hann sigur tí, at er tað eitt skilagott uppskot, sum Vilhelm Johannesen fer at leggja fyrri tingið, fer hann at atkvøða fyrri tí.

Hann dugir nevniliga ikki at siggja, at hetta er eitt samgongumál.

Uppskotinum hjá Vilhelm

Johannesen hava vit greitt frá omanfyri.

Ónøgður við svarið

Heini O. Heinesen setti mikudagin Jørgen Niclasen ein munnligan fyrispurning um innflutningsloyvið til Frøyanes.

Hann spurdi m.a. landstýrismannin um hann helt, at innflutningsloyvið til Frøyanes var í samsvari við lóginu um vinnuligan fiskiskap.

Hann hugsaði m.a. um ásetingina um, at bátar kunnu ikki skifta høvuðsbólk.

Hann hugsar eisini um, at

minst 2/3 av ognarpeninginum skulu vera á føroyskum hondum.

– Ognarpeningur er ikki bara partarpeningur. Tað er allur peningurin í bátinum.

– Eftir, tí, su mer komið fram, er tann lógin brotin, tí norðmenn eiga mangt slíkt av ábyrgdarpeninginum.

Hann vildi eisini hava at vita, hvat landstýrismaðurin ætlaði at gera fyrri at forða fyrri, at stjóð soleiðis varð máað undan útróðrarflotanum og lóginu um vinnuligan fiskiskap.

Eisini hann leggur dent á, at hetta er ikki á nakran hátt vent ímóti vágamonnum.

– Eg unni vágamonnum hjartaliga ein línubát. Men so skal hann koma í flotan fyrri ein annan línubát - og ikki fyrri útróðrabátar.

– Men feilín, hann hevur landsstýrið, allan sum hann er.

Jørgen Niclasen svaraði heilt stutt, at eftir hansara

tykki var ikki talan um lógarbrot.

Men hann legði afturat, at talan var um eitt mál, sum landsstýrið varð farið at kanna.

– Vit kanna lóginu og møguliga verða broytingar gjørdar. Men um talan verður um lógarbroytingar, ella um tað kann gerast við kunngerðum, er enn ógreitt.

Jørgen Niclasen segði, at ein møguleiki var at seta skott ímillum bólkarnar fyrri at tryggja útróðrarflotan.

Men hann legði dent á, at talan var bara um møguleikar.

Heini O. Heinesen helt, at tað er neyðugt at bera skjótt á, áðrenn fleiri bátar eru komnir í flotan uppá henda mátan. Hann heldur av tí sama, at tað er ov leingi at biða einar tvær vikur, ella longri eftir einum uppskotti, tí tað tekur eisini sína tíð at fáa tað samtykt. Tí er neyðugt at fáa lóginu fyrri tingið í stundini, sigur Heini O. Heinesen.